

tetett helyein) elkezd az ihlet idegenjébe szakadt én pillanatait rögzíteni, visszamenőleg. Az ihlet ostromában (az offenzív tartalmú igék valódi túlsúlyában) álló pedig felfigyelhet a környező világ teljes, ránehezedő hiányára, a sötét semmire, a vers napfogyatkozására³⁰. Emlékezzünk, úgy kezdtük, hogy „mikor meghalt, nem volt semmije.” Nem pontosabb-e, ha úgy értjük ezentúl: igen, hisz itt már majd’ minden az övé.

A TÖKÉSEK HASZNÁRÓL

³⁰ Az [Esztétikai töredékek] (i. m. 302.) és az Irodalom és szocializmus (i. m. 120.) vissza-visszatérő definíciója az ihlet mibenlétének leírásakor.